

РЕШЕНИЕ

№ 4282

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3169** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Б. Г. от [населено място] срещу решение от 04.02.2013г на СРС по нахд № 7064/2012г. Претендира се незаконосъобразност на оспорения акт като се твърди неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, както и необоснованост. Жалбоподателят твърди, че след съставянето на АУАН, по административно-наказателната преписка е представена квитанция за платени пътни такси в РБългария № 121012840028251/08.03.2012г, съгласно която за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е заплатена пътна такса за превишена допустима маса по курс Г. – Б., с която се удостоверявало, че е налице надлежно разрешение за максимално допустима маса на тежко ППС, определена в чл. 6 ал.1 от Наредба № 11/03.07.2001г, която важала за период от 30 дни или за три курса по това направление. РС не бил отчел, че в НП не се отразява този факт, което представлявало съществено процесуално нарушение. Твърди се, че РС не е взел предвид и сгрешеното бащино име но водача на ППС / Б. вместо Б./, както и неправилната индивидуализация на ППС / „четириос самосвал” вместо „специален автомобил бетоновоз”/. В случая се претендира и липса на разграничение на основанията по чл. 14 ал.1 от Наредба № 11 и чл. 3 от същата. Прави се искане за отмяна на оспорваното

решение и постановяване на ново, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. В., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, Агенция „Пътна инфраструктура”, не се представява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба срещу наказателно постановление № 2762/22.03.2012г на директор на Дирекция „ПТРСПП” при Агенция „Пътна инфраструктура”.

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка доказателства. Провел е открито съдебно заседание с призоваване на страните, като е допуснал и гласни доказателствени средства за установяване на твърдяни и оспорени факти в хода на процеса.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция: На 13.03.2012 г., около 14:13 часа, жалбоподателят управлява специален автомобил бетоновоз марка Мерцедес 3235 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. Същият се движи по Околовръстен път с посока на движение към кв. Б.. Пред кино Арена жалбоподателят е спрял за проверка от св. К. Р. и лицето Н. В. - служители към Отдел «Мобилен контрол» към Агенция "Пътна инфраструктура". В хода на проверката, чрез измерване с ролетка с идентификационен №8092019 се установява, че управляваното от жалбоподателя тежко пътно превозно средство е с разстояние на осите 1,36 м, а чрез измерване с електрона везна модел А. О. 10 №785 се констатира, че превозното средство е с надтоварване на двойната ос от 22160 кг при максимално допустимо надтоварване от 18000 кг и с общо тегло 35760 кг при максимално допустимо общо тегло от 32000 кг. При така констатираното надтоварване жалбоподателят извършва движение с ППС – тежко ППС – по околовръстен път без да представя разрешения, издадено от администрацията управляваща пътя за

надтоварване на двойната ос. С оглед направената констатация, св. К. Р. съставил АУАН №0003297/13.03.2012, в който посочва, че като е управлявал тежко пътно превозно средство самосвал «Мерцедес 3235» с рег. Р., с разстояние на осите 1,36 м с надтоварване на двойната ос от 22160 кг при максимално допустимо такова от 18000 кг съгласно чл.7, ал.1, т.5, б.В Наредба №121/03.07.2001 г. на МРРБ и с общо тегло 35760 кг при максимално допустимо 32000 кг съгласно чл.6, ал.1 т.6, б.В от Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ, без да има издадено разрешение от администрацията управляваща пътя, жалбоподателят е нарушил чл.26, ал.2, т.1а Закона за пътищата. Актът е съставен в присъствието на жалбоподателя и му е връчен лично, като в графа възражение същият е вписал, че има платена квитанция и в 3-дневен срок ще я представи. След съставянето на АУАН по административно наказателната преписка е представена квитанция за платени пътни такси в Р България №121012840028251/08.03.2012 г., съгласно която за автомобил с рег. №СА5804АА е заплатена пътна такса за превишена допустима маса за курс Г.-Б.. Съгласно приложената по делото справка с изх. №11-00-563/07.06.2012 г., издадена от Агенция „Пътна инфраструктура“, тази квитанция удостоверява заплатени пътни такси за превишаване на максималната допустима маса определена в чл.6, ал.1 Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ, и важи за период от 30 дни, считано от датата на издаване, като с нея може да се осъществят три курса по посоченото направление. РС в оспорваното решение и отразил факта на претендираната заплатена такса, като възражението на касационния жалбоподател в тази посока не се споделя от АССГ. Въз основа на така съставения акт, на 22.03.2012 г. е издадено обжалваното НП, с което при идентично описание на фактическата обстановка, нарушението е квалифицирано като такова по чл.26, ал.2, т.1а Закона за пътищата и на основание чл.53, ал. 1, т.2 Закона за пътищата на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1000,00 лв. В справка с изх. №11-00-11-00-913/05.10.2012 г., издадена от Агенция „Пътна инфраструктура“, се сочи, че за специален автомобил бетоновоз с рег. №СА5804АА към 13.03.2011 г. няма информация за издаване на квитанция за платени пътни такси по смисъла на чл. 7, ал.1, т.5, б.В от Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ. РС е изискал и справка, издадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ от 15.12.2012г, в която се сочи, че при превишаване на надтоварването на осите по смисъла на чл.7, ал.1, т.5 Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ се заплащат пътни такси за автомобил бетоновоз, като на основание чл.14, ал.3 от наредбата се издава разрешение „квитанция за платена пътна такса“.

АССГ в настоящия съдебен състав, не приема възражението на касационния жалбоподател, че в хода на производството пред РС са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяна на обжалваното решение. РС е провел допустимо производство, в хода на което е събрал относими и необходими за установяване на фактическа обстановка доказателства, като за решаване на спора по същество е взел предвид всички релеванти факти.

АССГ не споделя възражението на касационния жалбоподател, че РС при решаване на спора по същество, не е взел предвид представени след съставяне на АУАН доказателства.

За да обоснове извод за съставомерност на деянието с оглед фактическите установявания, съдът се е позовал на Справка с изх. №66-СФ-1023/15.12.2012 г., издадена от Агенция „Пътна инфраструктура“, съгласно която при превишаване на надтоварването на осите по смисъла на чл.7, ал.1, т.5 Наредба №11/03.07.2001 г. на

МРРБ за автомобил бетоновоз се заплащат пътни такси, като на основание чл.14, ал.3 от наредбата се издава разрешение „квитанция за платена пътна такса". Изследвайки материално-правната законосъобразност на атакуваното НП РС е приел, че на 13.03.2012 г., около 14:13 часа, в [населено място], жалбоподателят е управлявал специален автомобил бетоновоз марка Мерцедес 3235 с рег. №СА5804АА, собственост на [фирма] с разстояние на осите 1,36 м с надтоварване на двойната ос от 22160 кг при максимално допустимо надтоварване от 18000 кг съгласно чл.7, ал.1, т.5, б.В Наредба №121/03.07.2001 г. на МРРБ. Установил е, че за това надтоварването на осите е дължимо издаването на разрешение и заплащането на такса, каквото за процесното превозно средство към датата на нарушението не е било издадено и съответно не е била заплатена такса.

Законосъобразно РС е приел, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл.26, ал.2, т.1а Закона за пътищата, с която норма се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия без разрешение. Правилно РС е приел законосъобразност на НП относно изводите за извършено нарушение по чл.26, ал.2, т.1а Закона за пътищата. Действително, в НП е посочено, че нарушението по чл.26, ал.2, т.1а Закона за пътищата е осъществено чрез управлението на процесното ППС без разрешение за надтоварване на двойната ос. Представената квитанция за разрешение за надвишаване на общата маса не обосновава извод за наличие и на разрешение за надтоварване на двойната ос. По смисъла на чл. 3 от НАРЕДБА № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (Загл. изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат: 1. допустима максимална маса, по-голяма от стойностите по чл. 6; 2. натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7. Касае се за две различни хипотези, като в конкретната хипотеза се касае за приложение на т.2. Процесното ППС има индивидуализация на тежко ППС по чл. 3 т.2 от процесната наредба и за соченото превишаване няма данни да е заплатена съответната пътна такса към датата на проверката. Правилно е приложена и разпоредбата на чл. 53 ал.1 т.2 от Закона за пътищата, на основание за която норма е наложена и процесната глоба в размер на 1000лв.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.02.2013г на СРС по нахд № 7064/2012г
Решението е окончателно.

Председател: .....

/М.С. /

Членове:

.....

/Бл. Н./

.....

/М. К./